

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2022/020 van:

de heer XXXX, geboren XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de Longcare 1B, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 22 maart 2022 een klaagschrift, gedateerd eveneens 22 maart 2022, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen de beslissing van 17 februari 2022 om aan klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van het beperken van de bewegingsvrijheid, de beslissing van 2 maart 2022 om klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid en opname in accommodatie, de beslissing van 4 maart 2022 tot insluiten en de beslissing van 7 maart 2022 tot het beperken van de bewegingsvrijheid en insluiten.

Klager heeft zich laten bijstaan door mevrouw XXXX, Patiëntenvertrouwenspersoon.

De klachtencommissie ontving op 28 maart 2022 een verweerschrift, eveneens gedateerd 28 maart 2022, van XXXX, GZ-psycholoog en zorgverantwoordelijke, hierna te noemen verweerder.

Verweerder heeft zich bij het formuleren van het verweerschrift laten bijstaan door mevrouw mr. XXXX, juriste verbonden aan De Woenselse Poort.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 31 maart 2022.

De klachtencommissie was door de veiligheidsmaatregelen die moesten worden getroffen om de verspreiding van het Coronavirus tegen te gaan, niet in de gelegenheid om de klachten van klaagster in fysieke aanwezigheid van klaagster en verweerder te behandelen. De klachtencommissie heeft de klacht daarom via een beeldschermverbinding behandeld. Klaagster en verweerder, de personen die hen bijstonden, alsmede de leden van de klachtencommissie hebben deelgenomen aan de behandeling van de klacht via beeldverbinding.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op:

- De beslissing van 17 februari 2022 om verplichte zorg te verlenen door klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid,
- De beslissingen van 2 maart 2022 om verplichte zorg te verlenen door klager op te nemen in een accommodatie en door hem te beperken in zijn bewegingsvrijheid,
- De beslissing van 4 maart 2022 om verplichte zorg te verlenen door klager in te sluiten,
- De beslissing van 7 maart 2022 om verplichte zorg te verlenen door klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid en klager in te sluiten.

3. De feiten

De Rechtbank Oost Brabant heeft op 3 september 2021 een machtiging tot het verlenen van verplichte zorg verleend ten aanzien van klager. Deze machtiging geldt tot en met 4 september 2022.

Ten aanzien van de beslissingen van 17 februari 2022, 2 maart 2022, 4 maart 2022 en 7 maart 2022 om klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid, op te nemen in een accommodatie en in te sluiten zijn aan klager de betreffende formulieren op grond van artikel 8:9 Wvzgg uitgereikt.

De geneesheer-directeur heeft per brief aan klager laten weten dat de zorgverantwoordelijke heeft besloten om hem verplichte zorg te verlenen op basis van de voor klager geldende zorgmachtiging. In de brief wordt klager gewezen op zijn recht om een klacht in te dienen bij de klachtencommissie en op de mogelijkheid om zich te laten bijstaan voor advies en bijstand door de Patiëntenvertrouwenspersoon en op de mogelijkheid dat familieleden en voor de continuïteit van zorg essentiële naasten voor advies en bijstand contact kunnen opnemen met de onafhankelijke Familievertrouwenspersoon.

4. Standpunt van klager

De patiëntvertrouwenspersoon geeft aan dat in het verweer wordt aangegeven dat er voldaan is aan de beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en doelmatigheid. Hier is klager het niet mee eens. Het is disproportioneel om hem steeds om zijn kamer te laten zitten: het duurt te lang, gebeurt te vaak en biedt weinig perspectief. Klager is wel eens boos, maar nooit fysiek agressief. De situatie van klager is uitzichtloos, daardoor raakt hij gefrustreerd. Gelet op de subsidiariteit zou klager, wanneer de spanning oploopt, niet op zijn kamer geplaatst moeten worden, maar even naar buiten gelaten moeten worden. Buiten kan hij afkoelen en rustig worden, dat is wat hij graag wil. Klager snapt niet waarom hij op zijn kamer moet zitten terwijl buiten zijn een goed alternatief is. De vier klachten zijn variaties op hetzelfde thema. Verder is er telkens overleg geweest met zijn vertegenwoordiger, dus wat dat betreft is aan de formele kant voldaan.

Klager geeft aan dat hij zich aansluit bij de PVP. Hij voelt zich beter als hij naar buiten kan. Van de politie heeft hij gehoord dat hij tegenwoordig netjes ABN spreekt en met fatsoenlijke zaken bezig is. Hij is niet meer in het politiedossier terechtgekomen. Klager vindt het jammer dat hij al 20 jaar zijn kinderen, zus en broer niet heeft gezien. Ook is hij niet meer op vakantie geweest en heeft hij niets kunnen bijverdienen terwijl hij een hardwerkend persoon is. Ook is hij verschillende vrienden en vriendinnen verloren (overleden) die hij niet meer heeft kunnen zien door zijn verblijf op de afdeling. Klager denkt dat het behandelteam verkeerd over hem denkt. Hij geeft aan dat hij zich normaal kan gedragen en goed in de burgermaatschappij past. Hij pleegt geen criminaliteit meer.

5. Standpunt van verweerder

De instelling is van mening dat het beklag ongegrond dient te worden verklaard. Ter toelichting het volgende.

Klager is op 17 februari 2022 op de afdeling BIZ beperkt in zijn bewegingsvrijheid. De reden hiervoor is dat klager in de avond doodsb bedreigingen uit naar medewerkers, heeft gegooid met koffie richting begeleiding, roept en tiert en een zeer dreigende fysieke houding aanneemt. Er is meermaals getracht klager naar zijn kamer te verwijzen, maar klager weigert hier aan mee te werken. Gelet op de formele vereisten is voldaan aan hetgeen gesteld wordt in artikel 8:9 Wvvgz.

Op 2 maart 2022 is klager vanuit de BIZ overgeplaatst naar de Longcare. Tijdens de avond lopen de spanningen hoog op waarbij klager met de hakken in het zand gaat. Klager vraagt of hij naar buiten mag, wat hem wordt geweigerd. Vervolgens wordt klager boos, gooit een bak met water om, verheft zijn stem en begint te schelden. Klager krijgt hierop een kamerverwijzing waarbij hij meeloopt naar zijn kamer en ondertussen de begeleider uitscheldt voor kutwijf en dat hij haar onder haar kut wil trappen (geciteerd). Klager is na 30 minuten weer van zijn kamer gehaald toen bleek dat hij gekalmeerd was.

Op 4 maart 2022 gaat het in de avond weer mis. Klager vraagt om 'vreten' en is boos in contact naar begeleiding. Ook dit keer loopt de spanning op waarbij klager zeer hard begint te schreeuwen, racistische uitspraken doet richting het personeel en uitspraken doet als slechte vieze wijven, kankerhoeren, kankerapen en strontapen (geciteerd). Aan klager is gevraagd om naar zijn kamer te gaan. Klager loopt ook dit keer mee maar blijft schelden en schreeuwen. Op zijn kamer

gaat hij door met dreigen en maakt opmerkingen als het gebouw in de vlammen te willen steken en dat klager met zwaar geschut begeleiding neer zal schieten. De volgende dag is gestart met de afschaling van het kamerprogramma en op 6 maart 2022 is klager van het programma afgehaald. Tevens is voldaan aan de gestelde eisen van artikel 8:9 Wvvggz.

Op 7 maart 2022 begint klager opnieuw met schelden en schreeuwen op de afdeling. Hierdoor is opnieuw besloten om klager naar zijn kamer te verwijzen wegens ontwrichtend gedrag. Er is met klager hierover gesproken met de zorgverantwoordelijke, zijn gezondheidstoestand is ingeschat en er heeft overleg met de psychiater plaatsgevonden, namelijk met de heer Outheusden. Daarbij is een inschatting gemaakt van de wilsbekwaamheid en is vervolgens aan klager een formulier uitgereikt. Er is thans voldaan aan de gestelde eisen van artikel 8:9 Wvvggz.

De instelling is van mening dat zij gelet op de proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en doelmatigheid correct handelt. Klager blijft constant groepsontwrichtend gedrag vertonen waarbij hij scheldt en schreeuwt en daarbij bedreigingen uit richting het personeel. Er is meermaals getracht om klager vrijwillig naar zijn kamer te laten gaan om af te koelen. Klager blijft echter keer op keer hetzelfde gedrag vertonen en te dreigen waardoor is besloten om een uitgebreid kamerprogramma op te stellen. Een minder ingrijpend middel is thans niet voorhanden.

Verweerder verzoekt de klachtencommissie om de klacht ongegrond te verklaren.

6. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat voor het verlenen van verplichte zorg aan klager een zorgmachtiging is verleend op 3 september 2021, geldend tot en met 4 september 2022. In de zorgmachtiging zoals die voor klager is verleend, is opgenomen dat aan klager onder meer als verplichte zorg kan worden verleend; het beperken van de bewegingsvrijheid; insluiten; uitoefenen van toezicht op betrokkene; onderzoek aan kleding of lichaam; onderzoek van de woon- of verblijfsruimte op gedrag-beïnvloedende middelen en gevaarlijke voorwerpen; controleren op de aanwezigheid van gedrag-beïnvloedende middelen; aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen; beperken van het recht op het ontvangen van bezoek en opname in een accommodatie.

Klager klaagt over de beslissing op grond van artikel 8:9 Wvvggz om hem verplichte zorg te verlenen in de vorm het beperken van de bewegingsvrijheid, opname in een accommodatie en insluiten.

Op grond van artikel 10:3 onder h van de Wvvggz kan klager over een beslissing over de uitvoering van verplichte zorg een klacht indienen bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie is bevoegd om de klachten van klager te beoordelen.

7. De beoordeling van de klachten

De klachten van klager richten zich tegen;

- De beslissing van 17 februari 2022 om hem verplichte zorg te verlenen door hem te beperken in zijn bewegingsvrijheid,
- De beslissingen van 2 maart 2022 om hem verplichte zorg te verlenen door hem op te nemen in een accommodatie en door hem te beperken in zijn bewegingsvrijheid,
- De beslissing van 4 maart 2022 om hem verplichte zorg te verlenen door hem in te sluiten, en
- De beslissing van 7 maart 2022 om hem verplichte zorg te verlenen door hem te beperken in zijn bewegingsvrijheid en hem in te sluiten.

Deze beslissingen werden genomen in het kader van de uitvoering van de uitvoering van de Zorgmachtiging die ten aanzien van klager werd verleend op 3 september 2021 en die geldt tot en met 3 september 2022. In deze Zorgmachtiging is bepaald dat onder meer de beperking van de

bewegingsvrijheid, insluiten en opnemen in een accommodatie als verplichte zorg aan klager mag worden verleend.

In artikel 8:9 Wvggz is neergelegd wat de plichten zijn van de zorgverantwoordelijke met betrekking tot beslissingen ten aanzien van de uitvoering van een zorgmaatregel. De klachtencommissie zal de klachten van klager toetsen aan dit artikel van de Wvggz.

- Ten aanzien van de klacht over de beslissing van 17 februari 2022 om klager verplichte zorg te verlenen door hem te beperken in zijn bewegingsvrijheid.

In de avond van 17 februari 2022 wordt besloten om klager naar zijn kamer te verwijzen en hem een kamerprogramma op te leggen. De klachtencommissie heeft vastgesteld dat aan klager een formulier “ beslissing verlenen verplichte zorg (art. 8:9) is overhandigd. In dit formulier wordt, zij het summier, beschreven welke stappen zijn gezet voorafgaande aan de beslissing om klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid door hem een kamerprogramma op te leggen. In de overgelegde rapportage wordt uitvoering beschreven wat zich op de afdeling Beveiligde Intensieve Zorg heeft voorgedaan waardoor deze beslissing werd genomen, waardoor de klachtencommissie zich er van heeft kunnen vergewissen dat hetgeen wordt beschreven in het formulier ook daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. De klachtencommissie is van oordeel dat in voldoende mate is voldaan aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 1, lid 2 en lid 3.

Voor wat betreft het bepaalde in artikel 8:9 lid 4 Wvggz wil de klachtencommissie opmerken dat zij in het overgelegde zorgplan heeft gelezen dat klager geen mentor heeft. Hoewel het de bedoeling was dat een mentor zou worden benoemd. In het zorgplan wordt gemeld dat in plaats van een mentor een verzoek is gedaan om voor klager een curator te benoemen. Onduidelijk is voor de klachtencommissie of klager inmiddels een curator heeft. De klachtencommissie moet er van uit gaan dat dat niet het geval is, omdat het nergens wordt vermeld in de overgelegde stukken en daar evenmin melding van is gemaakt bij de mondelinge behandeling van de klacht. Dat betekent dat de klachtencommissie er van uit moet gaan dat klager op 17 februari 2022 in staat werd geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen en dat om die reden daarover niets is ingevuld op het formulier. Uitgangspunt moet immers zijn dat een patiënt in principe in staat moet worden geacht tot een redelijke waardering van zijn of haar belangen en dat als dat niet het geval is dit met redenen omkleed op het formulier 8:9 wordt aangegeven.

Verder wil de klachtencommissie opmerken dat de omschrijving in het formulier dat de verplichte zorg wordt verleend om ernstig nadeel af te wenden erg algemeen is. In artikel 8:9 lid 4 onder b Wvggz wordt een opsomming gegeven wat over de redenen om verplichte zorg te verlenen moet worden vastgelegd. Deze omschrijving komt weliswaar in belangrijke mate overeen met de beschrijving van ernstig nadeel van artikel 1:1 lid 2 Wvggz, maar het is naar het oordeel van de klachtencommissie niet voor niets dat in artikel 8:9 lid 4 onder b Wvggz de opsomming wordt gegeven en niet wordt volstaan met de aanduiding “ernstig nadeel”. Immers voor de uitvoering van een crisismaatregel, machtiging tot voortzetting van een crisismaatregel of zorgmaatregel zal concreet gemaakt moeten worden op welke gronden het grondwettelijke recht op zelfbeschikking van een patiënt moet worden ingeperkt. Dat kan naar het oordeel van de klachtencommissie niet in algemene termen als “ernstig nadeel”. De klachtencommissie zal in de toekomst in voorkomende gevallen op het formulier 8:9 Wvggz vermeld willen zien welke vorm van de in artikel 8:9 lid 4 onder b genoemde situatie of omstandigheid de aanleiding vormde om verplichte zorg te verlenen.

Door klager is bij de mondelinge behandeling van de klacht aangegeven dat de beslissingen die werden genomen om hem verplichte zorg te verlenen niet proportioneel zouden zijn en dat er ook andere mogelijkheden waren om hem tot zichzelf te laten komen zodat hij weer in de groep op de afdeling kon verkeren. Als voorbeeld noemt klager dat hij naar buiten gestuurd had kunnen worden in plaats van hem naar zijn kamer te verwijzen. Over de proportionaliteit merkte klager op dat zijn gedrag wellicht als vervelend of zelfs dreigend is ervaren, maar dat hij nooit iemand fysiek heeft bejegend. Zijn gedrag rechtvaardigde daarom de beperking van de bewegingsvrijheid van klager door hem te verwijzen naar zijn kamer niet.

De klachtencommissie heeft kennisgenomen van de rapportage van de gebeurtenissen die voorafgingen aan de beslissing om klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid. De klachtencommissie is op grond daarvan van oordeel dat klager door zijn gedrag en zijn uitingen voldoende aanleiding gaf om te besluiten om hem naar zijn kamer te verwijzen. Door verweerster is bij de mondelinge behandeling van de klacht aangegeven dat klager naar buiten sturen geen optie was. Gebleken is dat klager als hij naar buiten werd gestuurd aan verdovende middelen kwam en die dan ook gebruikte. Dat gebruik heeft een versterkend effect op het gedrag waarvoor klager naar zijn kamer moest worden verwezen. De klachtencommissie komt daarmee tot de conclusie dat de beslissing van 17 februari 2022 om klager naar zijn kamer te verwijzen voldoet aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit. De klachtencommissie komt ook tot het oordeel dat de beslissing voldoet aan de beginselen van doelmatigheid en veiligheid.

Alles overziende acht de klachtencommissie acht de klacht over de beslissing van 17 februari 2022 om hem verplichte zorg te verlenen door hem te beperken in zijn bewegingsvrijheid ongegrond.

- Ten aanzien van de klacht over de beslissingen van 2 maart 2022 om hem verplichte zorg te verlenen door hem op te nemen in een accommodatie en door hem te beperken in zijn bewegingsvrijheid.

Dit onderdeel van de klacht richt zich ogenschijnlijk op twee beslissingen die op 2 maart 2022 werden geëffectueerd. De klachtencommissie is echter tot het oordeel gekomen dat de beperking van de bewegingsvrijheid van klager gezien moet worden als onlosmakelijk samenhangend met de beslissing om hem over te plaatsen naar de afdeling Longcare. De klachtencommissie heeft daar de volgende reden voor.

In het formulier “ beslissing verlenen verplichte zorg (8:9)” is duidelijk beschreven waarom werd besloten om klager over te plaatsen naar de gesloten afdeling Longcare. Onderdeel van het afdelingsbeleid is dat patiënten de afdeling niet mogen verlaten. De overplaatsing brengt dus zondermeer met zich mee dat klager in zijn bewegingsvrijheid wordt beperkt omdat hij de afdeling niet mag verlaten. Dit wordt ook op 2 maart 2022 als klager de afdeling wil verlaten nadrukkelijk aan klager uitgelegd, zo blijkt uit de overgelegde rapportage. Aan klager wordt uitgelegd dat hij heeft geen vrijheden heeft. Hij mag op de patio, maar niet buiten de hekken lopen. De beperking van de bewegingsvrijheid van klager is dus inherent aan de beslissing om hem over te plaatsen naar de afdeling Longcare.

Dat betekent dat de klachtencommissie zich uitsluitend zal richten op de klacht om klager op te nemen in een accommodatie door hem over te plaatsen naar de afdeling Longcare.

De uitvoering van de beslissing om klager op te nemen in een accommodatie moet voldoen aan de verplichtingen als genoemd in artikel 8:9 lid 1 tot en met 3 Wvvgz. De klachtencommissie zal nagaan of dit het geval is.

Al eerder dan op 2 maart 2022 wordt overwogen om klager over te plaatsen van de afdeling Beveiligde Intensieve Zorg naar de afdeling Longcare. Uit de overgelegde rapportage blijkt dat de beslissing tot overplaatsing op 1 maart 2022 aan klager wordt medegedeeld en uitgelegd. Klager maakt bezwaar tegen deze overplaatsing. Er was dus geen sprake van een vrijwillige overplaatsing van klager naar de afdeling Longcare. Het bezwaar van klager maakt dat de beslissing om hem over te plaatsen gezien moet worden als een beslissing om klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van plaatsing in een accommodatie. Hoewel de overplaatsing van klager plaatsvindt binnen GGzE zijn de afdeling Beveiligde Intensieve Zorg en de afdeling Longcare te zien als twee verschillende accommodaties binnen één en dezelfde instelling.

Klager wordt op 2 maart 2022 overgeplaatst.

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat aan klager een formulier “ beslissing verlenen verplichte zorg (art. 8:9)” is overhandigd.

Uit het formulier blijkt dat voldaan is aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 1 Wvzgg, omdat de zorgverantwoordelijke zich op de hoogte heeft gesteld van de actuele gezondheidstoestand van klager, over de voorgenomen beslissing overleg heeft gevoerd met klager en overleg heeft gevoerd met de bij de behandeling van klager betrokken psychiater, die met de overplaatsing heeft ingestemd.

In het formulier wordt uitvoerig beschreven wat de redenen zijn die ten grondslag liggen aan de beslissingen om klager over te plaatsen. Daarmee is voldaan aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 2 Wvzgg.

Tenslotte is door de geneesheer-directeur, tezamen met het formulier “beslissing verlenen verplichte zorg” aan klager een brief gezonden waarin klager wordt gewezen op de klachtwaardigheid van de beslissing en klager wijst op de mogelijkheid van advies en bijstand door de Patiëntenvertrouwenspersoon en de Familievertrouwenspersoon.

De klachtencommissie is van oordeel dat in voldoende mate is voldaan aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 1, lid 2 en lid 3. En acht de klacht daarom ongegrond.

De klachtencommissie wil hier het volgende opmerken. In het formulier “beslissing verlenen verplichte zorg” wordt vermeld dat klager een mentor zou hebben die op de hoogte is van de huidige opname bij Longcare en dat die zich kan vinden in het beleid. De klachtencommissie heeft hiervoor al opgemerkt dat zij in het zorgplan van klager iets anders heeft gelezen. Namelijk dat voor klager geen mentor was aangesteld. In het zorgplan wordt vermeld dat op 3 maart 2022 een voorbereiding heeft plaatsgevonden van een zorgafstemminggesprek. Hier wordt niets gemeld over een afstemming van het behandelbeleid met een mentor. Wel wordt in de overgelegde rapportage op 10 maart 2023 gemeld dat een kennismaking heeft plaatsgevonden met de mentor. Er staat “ Kennismaking mentor bij Longcare/overdracht BIZ naar LC.” De klachtencommissie leest hier uit dat op 10 maart 2022 met de mentor is gesproken over de overplaatsing van klager van de afdeling Beveiligde Intensieve Zorg naar de afdeling Longcare. Dat is dus ruim nadat de overplaatsing is gerealiseerd. Van een eerder overleg met de mentor, voorafgaande aan de overplaatsing van klager is de klachtencommissie niet gebleken. De klachtencommissie kan dan ook niet anders dan vaststellen dat het formulier “beslissing verlenen verplichte zorg” op dit punt niet waarheidsgetrouw is ingevuld.

Kennelijk is klager in de loop van zijn verblijf in de afdeling Beveiligde Intensieve Zorg niet (meer) in staat geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen. Onduidelijk is wie deze mentor is, wanneer deze is aangesteld en wanneer met de mentor overleg is geweest met de mentor. Evenmin is duidelijk wat de rol van de mentor is geweest nadat deze was aangesteld. De klachtencommissie vindt dit een ernstige tekortkoming in de dossiervoering van klager. De klachtencommissie adviseert de zorgverantwoordelijke om hier op korte termijn verbetering in te brengen, door inzichtelijk te maken hoe, wanneer en waarover overleg is geweest met de mentor van klager over het beloop van de behandeling en begeleiding van klager en zeker over eventuele beslissingen om aan klager verplichte zorg te verlenen. Bij mogelijke toekomstige klachten van klager zal de klachtencommissie daar zeker aandacht aan besteden.

- Ten aanzien van de beslissing van 4 maart 2022 om klager verplichte zorg te verlenen door hem in te sluiten.

In de avond van 4 maart 2022 wordt besloten om klager verplichte zorg te verlenen door hem in te sluiten. Aan klager wordt een formulier “beslissing verlenen verplichte zorg” uitgereikt. De klachtencommissie heeft de beslissing om klager in te sluiten getoetst aan artikel 8:9 Wvzgg. De klachtencommissie is tot de conclusie gekomen dat ook dit formulier de hiervoor geconstateerde gebreken vertoont. De klachtencommissie heeft reeds aangegeven dat het invullen van het formulier dringend verbetering behoeft en dat zij deze gebreken bij volgende klachten niet meer zal accepteren.

Inhoudelijk kan de klachtencommissie de beslissing van 4 maart om klager in te sluiten echter begrijpen. De beslissing voldoet in de ogen van de klachtencommissie aan de beginselen van doelmatigheid, subsidiariteit, proportionaliteit en veiligheid.

De klachtencommissie acht de klacht ongegrond.

- Ten aanzien van de beslissing van 7 maart 2022 om klager verplichte zorg te verlenen door hem te beperken in zijn bewegingsvrijheid en door hem in te sluiten.

Uit de aan de klachtencommissie overgelegde rapportage blijkt dat op 7 maart 2022 wordt besloten om klager in eerste instantie een gesloten kamerprogramma op te leggen. Daarna wordt besloten om dit gesloten kamerprogramma om te zetten in een open kamerprogramma. Aan klager is een formulier “beslissing verlenen verplichte zorg” uitgereikt. Het valt de klachtencommissie op dat in dit formulier wel wordt aangegeven dat besloten is tot het insluiten van klager en tot het beperken van diens bewegingsvrijheid. De motivering in het formulier geeft echter uitsluitend aan dat sprake is geweest van een beslissing tot het opleggen van een open kamerprogramma. Opnieuw moet de klachtencommissie constateren dat het formulier onvolledig en onzorgvuldig is ingevuld. Want ook de eerder genoemde gebreken kleven aan dit formulier.

Inhoudelijk kan de klachtencommissie de beslissing van 4 maart om klager in te sluiten echter begrijpen. De beslissing voldoet in de ogen van de klachtencommissie aan de beginselen van doelmatigheid, subsidiariteit, proportionaliteit en veiligheid.

De klachtencommissie acht de klacht ongegrond.

De klachtencommissie wil hier nog het volgende opmerken.

De wijze waarop zowel bij de afdeling Beveiligde Intensieve Zorg als bij de afdeling Longcare de formulieren “beslissing verlenen verplichte zorg” van klager zijn ingevuld is verontrustend onvolledig en onzorgvuldig. De klachtencommissie wil daarom ook hier onderstrepen dat zij dit bij volgende klachten van klager, maar ook bij andere klagers, niet meer aanvaardbaar acht. Zelfs niet in omstandigheden waarin op zich de beslissing om verplichte zorg te verlenen begrijpelijk zijn. Het begrip dat de klachtencommissie nu nog kan opbrengen komt voort uit de worsteling van behandelaars en begeleiders om voor klager een bij zijn problematiek passende voorziening te vinden. Het gedrag van klager op de afdeling maakt dat hij vrijwel niet is aan te spreken op zijn uitingen en gedrag en daarin ook niet of nauwelijks is te sturen, zodat blijvende verbetering kan worden bewerkt. Bij de mondelinge behandeling van de klacht werd duidelijk dat de situatie van klager binnen GGzE eigenlijk uitzichtloos is. In een passende accommodatie met de daarbij behorende begeleiding en behandeling kan GGzE niet voorzien. Uit de overgelegde stukken blijkt dat ook met andere instellingen overleg is gevoerd over een overplaatsing van klager. Dat ketst om diverse redenen echter telkens af. Het komt er op neer dat andere instellingen van oordeel zijn dat GGzE het probleem van het bieden van adequate begeleiding en behandeling van klager zelf maar moet oplossen. Dat brengt de klachtencommissie tot de gedachte dat het wellicht tijd is om een boven de instellingen uitgaande vorm van deskundigheid te vragen om advies en om hulp bij het vinden van passende zorg voor klager. In dit verband heeft de klachtencommissie bij de mondelinge behandeling van de klacht de naam van het Centrum voor Consultatie en Expertise genoemd.

8. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht over:

- De beslissing van 17 februari 2022 om verplichte zorg te verlenen door klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid; **ongegrond**
- De beslissingen van 2 maart 2022 om verplichte zorg te verlenen door klager op te nemen in een accommodatie en door hem te beperken in zijn bewegingsvrijheid; **ongegrond**
- De beslissing van 4 maart 2022 om verplichte zorg te verlenen door klager in te sluiten; **ongegrond**

- De beslissing van 7 maart 2022 om verplichte zorg te verlenen door klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid en klager in te sluiten; **ongegrond**

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 31 maart 2022 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer mr. XXXX, voorzitter en de leden mevrouw XXXX, psychiater en mevrouw XXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, plaatsvervangend secretaris.